

خرم آباد

یا خورمُوه

زهره کریمی

عکس: حمیدرضا گردان

آبشار نوژیان

از آبشارهای بلند کشور است با ۹۵ متر ارتفاع در نزدیک گردشگاه جنگلی نوژیان.

گرداب سنگی

دیوار سنگی بزرگی که به شکل مدور دور تا دور چشمه در زمان ساسانیان ساخته شده بود و از آب آن برای مصرف مردم شاپورخواست و کشاورزی استفاده می‌شده است.

سنگ‌نشته

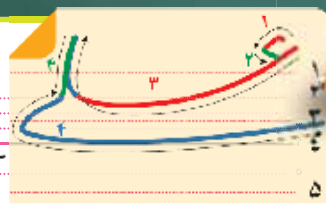
در مرکز خرم‌آباد سنگ‌نشته‌ای است به زبان فارسی و خط کوفی که از دوره سلجوقیان (قرن ۶) به جا مانده که دربارهٔ ممنوعیت سنت‌های ناپسند و مالیات چراندن دام‌ها در چراگاه‌های شهر است.

در دره‌ای بین رشته کوه‌های زاگرس، خرم‌آباد مرکز استان لرستان، با آب‌وهوایی کوهستانی قرار گرفته است. سفیدکوه بلندترین کوه این شهر است و غارهای زیاد حکایت از آن دارد که چهل هزار سال پیش مردمانی در آن‌جا زندگی می‌کرده‌اند. ساکنان این دیار از پیش گامان اهلی کردن حیوانات و کشت نباتات به شمار می‌آیند. اولین بار از فلز مفرغ نیز در این شهر استفاده شده است. عیلامیان نخستین بار این شهر را با نام باستانی خایدالو بنا نهادند. بعدها شهر شاپورخواست بر ویرانه‌های خایدالو در دورهٔ ساسانیان ساخته شد که خرم‌آباد فعلی است و در گویش لری خورمُوه می‌گویند. فرش‌بافی، ورشوسازی، نمدمالی، خراطی چوب، گیوه‌دوزی و سیاه‌چادر بافی از صنایع دستی این شهر است. از بزرگان این خطه نیز می‌توان به آیت‌الله کمالوند اشاره کرد.

۲۴

بهار
ارمنیست
۱۳۹۱

سز مشق‌ها

قلعه فلک الفلاک

معروف‌ترین اثر تاریخی خرم‌آباد که در دوره ساسانیان روی تپه‌ای ساخته شده است با ۵۳۰۰ مترمربع وسعت، هشت برج مدور و دیوارهای بلند و محکم که کاربرد نظامی و حکومتی داشته. قلعه دوازده برجی یا دژ شاپورخواست از نام‌های دیگر این قلعه است. امروزه در این مکان موزه مردم‌شناسی و باستان‌شناسی قرار دارد.

مناره سنگی

دارای ۹۰۰ سال قدمت که بر روی پایه‌ای سنگی بنا شده و سی متر ارتفاع دارد. با طی کردن ۲۹ پله دورانی می‌توان به بام مناره رسید. پیش‌تر برای هدایت کاروان‌هایی که به سمت شاپورخواست می‌آمدند استفاده می‌شده است.

دریاچه کیو

کیو در زبان لری به معنی کبود رنگ و آبی است و آب این دریاچه چون آبی و نیلی است به این اسم خوانده می‌شود که محلی برای زندگی پرنده‌گان مهاجر و آبزیان و تفرجگاهی برای مردم این شهر است.